

Miljøministerens besvarelse af samrådsspørgsmål om kolonihaver: MPU - alm. del af 7. oktober 2010 – spørgsmål U, V, W og X, stillet efter ønske fra Mette Gjerskov (S).

Spørgsmål:

Spørgsmål U: Hvad vil ministeren gøre for at sikre alternative muligheder for mennesker, der står til at miste deres kolonihaver?

Spørgsmål V: Vil ministeren redegøre for, om Statsforvaltningens afgørelse fra 2009 om, at lejen på kolonihaver skal fastsættes på baggrund af markedspriser, er i strid med kolonihaveloven?

Spørgsmål W: Vil miljøministeren redegøre for, på hvilket grundlag kommunerne skal vurdere lejen ud fra markedshensyn, og om det er korrekt, at der kan ventes lejestigninger på op til 500 pct. for koloni- og nyttehaver?

Spørgsmål X: Mener ministeren, at det er acceptabelt, at mange mennesker i Københavns Kommune risikerer at miste deres kolonihave som følge af drastiske lejestigninger, fordi kommunerne tvinges til at fastsætte lejen ud fra markedshensyn i stedet for sociale hensyn?

Svar:

Jeg vil først takke for de fire spørgsmål, som jeg vil besvare samlet, da alle fire først og fremmest angår spørgsmålet om hvilke principper, der gælder for kommunerne, når der fastlægges priser for at stille kommunale områder til rådighed for kolonihaver.

Lad mig dernæst – for at der ikke kan rejses tvivl - tilkendegive, at regeringen støtter kolonihavetanken, så kolonihaver særligt i og ved vore største byer fortsat udgør ”grønne oaser” for byens indbyggere.

Kolonihaveloven fra 2001 har til formål at sikre opretholdelse af kolonihaveområderne. Det er sket ved, at langt de fleste kolonihaveområder nu har status som varige kolonihaveområder, der ikke kan nedlægges som led i den almindelige byplanlægning og byudvikling.

Hvis kommunerne vurderer, at der er lokalt behov for flere kolonihaver, har kommunerne selv, som led i den almindelige kommuneplanlægning, mulighed for at udlægge nye kolonihaveområder.

Kolonihaveområderne ejes i de fleste tilfælde af kommunerne, der normalt udlejer områderne til Kolonihaveforbundet, der så viderefører aftalerne til de enkelte foreninger.

Kolonihaveloven har imidlertid ikke regler for fastsættelse af leje for den jord, som kolonihaverne ligger på.

Reglerne om fastlæggelse af priser for udleje af kommunal jord til kolonihaveformål tager udgangspunkt i kommunalfuldmagtens principper.

Statsforvaltningens udtalelse fra 2009 i en sag mellem Kolonihaveforbundet og Københavns Kommune udtrykker derfor klart dette udgangspunkt.

Som miljøminister vil jeg ikke blande mig i spørgsmålet om, hvordan kommunerne fastlægger udlejningspriserne. Det forhold hører under det almindelige tilsyn med kommunerne og varetages af statsforvaltningerne.

Kort sagt ser jeg ikke grund til at ændre kolonihaveloven for der er ikke nogen modstrid mellem kolonihaveloven og kommunalfuldmagtens regler og principper. De to regelsæt supplerer hinanden fint.

Lad mig til slut nævne, at forhandlinger og aftaler mellem Kolonihaveforbundet og kommunerne om lejeaftaler, herunder om lejebeløb, er privatretlige forhold, som parterne i sidste ende kan indbringe til afgørelse hos domstolene.